

Yeşaya, elli beşinci bölüm

- I. Yahuda'yla ilgili peygamberlikler (1-12)
- II. Uluslarla ilgili peygamberlikler (13-27)
- III. Efraim ve Yahuda'yla ilgili uyarıcı önbildiriler (28-35)
- IV. Tarihsel parantez: Sanherib'in saldırıları ve Hizkiya'nın hastalığı (36-39)
- VI. Rabbin acı çeken hizmetkarı (49-57)**
 - A. Tanrı'yı bekleyenler utandırılmayacaktır (49).
 - B. Tanrı'nın adına güvenilsin (50).
 - C. İsrail'e yönelik vaatler yenilenir (51).
 - Ç. «Uyan, ey Sion!» (52).
 - D. Boğazlanan Kuzu tanıtılır (53).
 - E. İsrail, Yahve'nin gelini olarak yerine döndürülür (54).
 - F. Tanrı'yı bulunabilirken arayın (55).**
 - 1. Tanrı'nın kutsallığına susayan herkes O'na gelmeleri için çağrılır (55:1-5).
 - 2. Tanrı'yı bulmak için Kutsal Söz güçlü bir kılavuzdur (55:6-11).
 - 3. Sürgünden dönenler için güzel hazırlıklar yapılmıştır (55:12-13).

Yeşaya 55. bölüm, 54. bölümde anlatılan, gelecekte gerçekleşecek olan ülküden o anki gerçek duruma döner ve İsraili'leri Tanrı'nın o dönem için vaat ettiği kutsamalara hazırlanmak üzere çağırır.

55:1 ey: «Ey» ünlemi, kendilerine seslenilen kişilerin uzakta olduğunu belirtir (Yahudiler'in düşüncelerine göre kendilerinden başka herkes Tanrı'ya erişemeyecek kadar uzaktaydı) ve söz söylenen kişilerin ilgisini çekecek biçimde çağırışı güçlendirir. Tanrı herkesin O'nun çağırısını özenle dinlemesini ve O'nun iyiliğine karşılık ödeyemeyecek bir durumda olduğunu anlamasını ister. Kulak verenler Tanrı'ya döner; O'na gelenlerin canları yaşar (55:3,7).

her susayan: Üç tür susama vardır: Bedensel, cansal ve ruhsal. Susamanın türünü ayırmak kimi zaman zordur. Ruhsal susama, sık sık cansal ya da bedensel bir gereksinim olarak yanlış yorumlanır.

1. Susama ve acıkma, bedenin duyduğu güdülerdir.
 - a. Yaşlılık bu güdülerini büsbütün dindirmez.
 - b. Bu güdüler gün günden karşılanmalıdır.
 - c. Bu güdüler yaşamın en yalın belirtisidir. Susamayan ve acıkmayan ölüdür.
2. Bedensel susama ve acıkma, canın en derin gereksinimlerinin oluşturduğu arzuyu simgeler.
 - a. Zihin bilgi edinerek, nesnelere ve olaylar arasındaki bağlantıları anlayarak doyurulmak ister.
 - b. Ölmeyecek can ölmezliği, sonsuz esenliği arar.
 - c. Günahla yüklü yürek Tanrı'yla barışı ister.
Yerçekimi bütün nesnelere nasıl dünyaya bağlarsa, her insanın günahlı doğası da onu adi felsefelere, ahlaksızlığa, yasadışıya ve geçici amaçlara çeker. Tanrı'nın isteminden ayrılan bu sapkınlıklar, kişiyi suçlayan vicdanı yatıştırılmaz.
3. Bedensel susama ve acıkma, ruhun Tanrı'yı arayışını, sonsuz yaşama kavuşma arzusunun simgeleri (Mezmun 42:1,2; 63:1; 143:6; Yuhanna 7:37).
 - a. Tanrı bazen sancıyı yok eder, ama ruhsal güdülerini yok etmez.
 - 1). Kimi dünyasal felsefeler, güdünün kötü sonuçlarını yok etmek için güdüyü «yeme, içme» kurallarıyla bastırmaya çalışır.
 - 2). Başka felsefeler, güdülerin düşkünlüğünü hoş görür. «Yiyelim içelim; nasıl olsa yarın ölüp gideceğiz» görüşü (1. Korintliler 10:7; 15:32) egemenlik sürer. Kötü alışkanlıkları, tiryakiliği ve tutkuları arzu edilecek bir kılıfa sokarak «kutsar». Örneğin, Eski Yunan ve Roma ilahlarına tapınanlarla zina etmek için tapınakta erkek ve kadınlar çalışıyordu.
 - b. Dinmeyen ruhsal güdüler, kişinin ruhsal gereksinimleri karşılanıncaya dek Tanrı'yı araması için verildi.
4. Herkesin susamışlığını dindiren su, herkesin ruhsal gereksinimlerini doyuran şu şeyleri simgeler:
 - a. Günahattan kurtuluşu (Yuhanna 4:14)
 - b. Tanrı Sözü'nü, gerçeği (Tesniye 32:2; Efesliler 5:26)
 - c. Sonsuz yaşamı sağlayan biricik varlık olan İsa Mesih'i (12:3; Yuhanna 4:10,14; 6:35; 7:37,38)
 - ç. Seller, ırmaklar, yağmur olarak betimlenen su, Tanrı'nın bol bol döktüğü kutsamaları (35:6; 43:20; 44:3)

Susamak, acil bir gereksinimi belirtir (Matta 5:6). Tanrı'nın «gelin, karşılık vermeden için» biçimindeki çağırışı, herkese sunulur. Ne var ki, ancak kurtuluşa susamış olanlar, Tanrı'yla sonsuz

kutsallık ilişkisinde bulunmak isteyenler, günahlarının yargısından özgür kılınmayı özleyenler kurtuluş çağrısını kabul eder. Tanrı'nın «ey sizler, her susayan» çağrısını duyan her bir kişi, «kutsallığa susuyor muyum?» diye kendini yoklamak zorundadır. Kimileri, bedelsiz de olsa Tanrı'yla böyle sıkı sıkıya bağlı bir ilişkide bulunmaktan kaçınır (Mezmur 81:10-13).

her: Kurtuluş çağrısı, Yahudi olsun olmasın, herkese sunulur (Luka 24:47; Romalılar 11:12-14). Günahtan bağışlanma armağanını almak için tek koşul, kişinin susadığını bilmesidir. Her bir kişinin suya susadığı gibi, her bir kişinin de günahtan kurtulmaya acil gereksinimi vardır. Herkesin gereksinimi aynı olduğu için, aynı kurtuluş tasarısı da herkes için uygun ve geçerlidir. Suyun her bir insanın susamışlığını dindirmesi gibi, Mesih'in Müjdesi de O'nu kabul eden herkesi Tanrı'yla barıştırır.

Tanrı insanları, yok olan bir sofradan yemeye buyurur mu (Luka 11:11,12)? Yok olan bir kaynaktan su içmeye çağırır mı? Kapısını yüzlerine kapatacağı bir cennete buyur eder mi? Hazırlamadığı bir konutta rahat edecekleri yolunda ümit verir mi? (Matta 9:28; Markos 16:15; Yuhanna 7:37). «Ruh ve Gelin, «Gel!» diyorlar. Duyan herkes, «Gel!» desin. Susayan herkes gelsin. Dileyen, yaşam suyunu karşılıksız olarak alsın» (Vahiy 22:17). Milyonlarca kişi bu çağrıyı kabul ederse, hiç kimse yoksun kalmayacaktır. İsa Mesih'in zenginliği, her birinin sonsuzluklar boyunca ruhsal bollukta rahat içinde bulunması için fazlasıyla yeterlidir (Yuhanna 1:16).

Susamayanlar da vardır, örneğin:

1. Ruhsal susamayı dünyanın zevkleriyle yatıştıranlar (Matta 13:22; 1. Timoteos 6:6-11; Vahiy 3:17:18)
2. Tanrı'yla kutsal bir ilişki içinde bulunmaktan doğacak baskıları ve alayları çekmeye razı olmayanlar, kutsal ilkeler için savaşa girmekten çekinenler (Matta 13:20-21)
3. Günahları kendilerini rahatsız etmeyen vicdansızlar
4. Düşünceleri yüzeysel kalan, ruhsal konularla kafalarını yormayan tembeller
5. Kutsal suyu içmekle yaşamlarında oluşacak etkinin değerini görmeyen ve o etkinin gelişmesi için zaman tanımayanlar (Yuhanna 7:37,38)

parası olmayan: Sonsuz yaşamı elde etmek için kimsenin yetecek kadar parası yoktur. Tanrı, Kendisine borçlu olanlara bir alacaklı gibi davranmaz. O önceden bu ilkeyi bildirmişti: «Para ile kurtarılacak değilsiniz» (52:3). Neden? Dünyanın en değerli saydığı maddeler para, altın ve gümüşdür. Ama günah evreni o ölçüde değersizleştirdi ki, dünyada bulunan hiçbir madde günahın zararını karşılayamaz. Bu zararı giderecek olan, evrenin dışından gelmeliydi. Ta cennetten dünyaya inen İsa Mesih, bilinen rakamlarla hesaplanamayan günah borcunu her insan için ödedi (1. Korintliler 6:20; 7:23; 1. Petrus 1:18). Hiçbir yoksul, «Sonsuz yaşamı satın alamadım» diyemeyecek. Hiçbir zengin, kurtuluşu parasıyla satın alabildiği için övünemeyecek. Tanrı, sevgisi ve acımasını herhangi bir madde karşılığında ya da yapılan bir işin ödülü olarak satmaz. İnsanlar Tanrı sevgisinin ve sonsuz yaşamın bedelini ödeyecek durumda olmadıklarını açıkça kabul etmeliler (Luka 7:42). Tanrı böylelerini hiçbir karşılık almadan bağışlar.

sulara gelin: Tanrı'nın taşkın kurtuluş kaynağından içmeye başlayan kişi, kabını hiç boş bulmaz (44:3,4'de suyla ilgili notları inceleyin). İçmek istemeyenler ne acı sonuca varır: Paralarını doyurmayan ve lezzet vermeyen şeylere harcarlar (55:2; Vahiy 3:17-18).

gelin, satın alın: Sadece «Buyrun» demekle kalınmaz, «Satın alın» denir. Böylece sunulan kurtuluşun üstün değeri vurgulanır.

Her satıcı, kendi kazancını arayarak alıcıyı parasından ayırmaya koyulur. Tanrı, tam tersine, insanlardan para ya da maddesel bir karşılık beklemez. Sunduğu armağanın ücretini Kendisi ödedi (1. Petrus 1:19). Kaldı ki insanlar, O'nun sağladığı sonsuz yaşamı elde etmek istemeli, onu «satin almalı»dır. «Satin almak», kişinin Mesih İsa'nın tek Kurtarıcı olduğuna iman etmesi ve kendini O'nun yetkisine bağlı kılması anlamına gelir (54:3'te iman etmek, iç kulakla işitme olarak açıklanır). Bu iman adımını atan, Tanrı'yla o eşsiz ilişkiyi bozan her şeyi değersiz sayar. O'nunla bu ilişki içinde bulunmak için her engeli yener, her zorluğa katlanır ve her koşulu kabullenir (Matta 13:44,46; Luka 12:33).

gelin, yiğit: Satın alınan mal alıcının sayıldığına göre, yemek yoluyla içine aldığı madde çok daha onun malı sayılmaz mı? Tanrı, kişinin kavuştuğu sonsuz yaşamın, varlığının her dokusunu, her lifini beslemesini sağlar. Yeter ki kişi, Tanrı'nın sunduğu öğretiyi bütünüyle benimsesin.

parasız, bedelsiz: Ruhsal şarap ve sütün değeri, insanların karşılık verebilme sınırlarını aşar. Birçokları, gösterebilecekleri en büyük çabayla günahının karşılığını ödeyebileceğini düşünür. Ne var ki yapıcı eylemler, Tanrı'nın her insandan zaten beklediği bir görevdir. Bu nedenle, iyi işler günahattan doğan borcu kapatmak için geçerli bir madde değildir.

şarap, süt: Şarap ve süt, dünyadaki geçici kutsamaların simgesi değildir. Ruhsal yenilenme ve beslenmeyi anlatır (66:11). Tanrı'nın sunduğu içecek hem susamayı dindirir (Yuhanna 4:14), hem günahın bıraktığı yaraları temizler, hem yorgun ruhları canlandırır (Şarap sevinci simgeler; sevinç ise, Kutsal Ruh'un oluşturduğu meyvenin bir parçasıdır [Galatyalılar 5:22]), hem de varlığı besler.

55:2 niçin parayı ekmek olmayan şeye: «Olmayan şey» deyimi, gerçek değeri olmayan, sonsuzlukta hiçbir değeri olmayan herhangi bir istek, amaç ya da emektir (Süleyman'ın Meselleri 20:17; Romalılar 6:21). İsraililer gerçek değeri olmayan şeyleri elde etmek için uğraşmaktaydılar (5:8; Kendini «Yaşam Ekmeği» olarak Sunan'la karşılaştırın [Yuhanna 6:27,35]).

Para nedir, nasıl elde edilir? Para; kendinden zaman, güç, enerji, istek ve sağlık vererek çalışana yapılan ödemenin aracıdır. Kısacası bir insan, bu ticari maddeyi elde etmek için yaşamını kurban eder. Bunu göz önünde tutarak kişi, yaşamını kurban edeceği amacın değip değmediğini inceden inceye düşünerek saptamalıdır (Markos 8:36).

Kalıcı, doyurucu emek nedir?

1. Mesih İsa'yı Kurtarıcı ve Rab olarak kabul etmek (Yuhanna 6:27[-29])
2. Kutsal Yazı'yı doğru bir biçimde incelemek (Haberciler'in İşleri 17:11,12; 2. Timoteos 2:15; 3:15-17).
Tanrı Sözü gerçektir, güç ve yaşam kaynağıdır. İnsanın kişisel öğretisini ya da amacını doğru çıkarması veya günahına özür bulması için kullanılmamalıdır (2. Petrus 1:20-21). Bu tür bir davranış, doyurmayan emekle aynı ölçütle değerlendirilir.
3. Tanrı'nın egemenliğinde hizmet etmek, İsa Mesih'i tanıtmak, kutsal ilkeleri öğretmek (1. Korintliler 15:58; Koloseliler 4:7,9; İbraniler 6:10[-12]). Bu alanda doyurmayan emek şu nedenlerden oluşur:
 - a. Yüzeysel bir çabayla yapılan, herhangi bir zorluk karşısında durdurulan emekten (Koloseliler 4:17)
 - b. Tanrı'nın isteğini tam olarak bildirmemekten (Haberciler'in İşleri 20:27)
 - c. Kutsal yaşam düzenini korumadan yapılan hizmetten (2. Timoteos 4:10a)

emeğinizi doyurmayan şeye veriyorsunuz: Tanrı'dan sapmış yürek gerçekte doyurucu olanın yerine konan şeyleri arzular. Süleyman bir çoğunu tatmıştır, sonunda hepsinin boş olduğuna karar verdi (Vaiz 1:2,8; 2:17; 7:29). Son sözleri herkesin bilmesi gereken bir bilgeliktir: «İşin sonu şudur ...: Tanrı'dan kork ve O'nun emirlerini tut; çünkü insanın bütün görevi budur. Çünkü iyi olsun, kötü olsun, her gizli şeyle birlikte her işi Tanrı hükme götürecektir» (Vaiz 12:13,14). Ne var ki, dünyasal şeyler, dünyasal insanın yüreğini bile doyuramaz. Kişi işin başından Tanrı'yla yetinmeli yoksa elini uzattığı diğer hiçbir şeyle yetinemeyecektir.

Beni iyi dinleyin: «İyi dinleyin!» İsrail'in dinlememe eğilimini, Tanrı'ya karşı direnmekte inatçılığını vurgular. Tanrı, «Kulağınızı eğin!», «İşitin!» (55:3) diyerek yüksek sesle çağrıda bulunur («ey sizler»le ilgili nota bakın, 55:1). Hem seslenir, hem uyarır. Hem bildirir, hem insanların kendi yararlarına kulak vermelerini yüreklendirir. Hem bolluk sunar, hem kabul etmeyenlerin sonunu gösterir. Mesih inanlısı Tanrı yolunu tanıtırken bu denli titiz midir? Yoksa «Haydi bakalım, bir an evel görevimi bitireyim» diyerek Müjde'yi üstünkörü bir biçimde mi anlatır? Tanıklık vermek için Tanrı'nın Kendisi örnek olarak alınmalıdır.

iyi olan şey yiyeceğiniz: (Süleyman'ın Meselleri 9:5,6; Matta 6:33)

semiz şeyle canınız lezzet bulsun: Ruhsal gelişmeler, bu dünyanın en çekici şeylerinden daha enfestir (25:6; Mezmur 36:7,8; 42:15; 63:5-8; Yuhanna 6:33,63).

55:3 kulağınızı eğin: (55:2'yle ilgili nota bakın).

bana gelin: (55:1, «Sulara gelin»le ilgili nota bakın). Bir Mesih inanlısının eşi yıllardır ondan ayrı yaşamaktadır; barışmak istediğine en ufak belirti bile göstermez. Yine de, inanlı eşini içten bir bağlılıkla bekler, onu sevgiyle kabul etmeye hazır olduğunu belirtir. Bu inanlının baskı yapmadan barışma olanağını sürekli sağlaması ve bunu hiç geri almaması, Tanrı'nın günahlılara sunduğu sonsuz yaşam ilişkisinde bulunma çağrısını anımsatır.

işitin ve canınız yaşayacak: Tanrı'nın bildirisini imanla işiten kişiye sonsuz yaşam sağlanır (Yuhanna 5:25,40; 6:33,47-51; 8:12; 20:31; Romalılar 5:17,18; 6:4; 8:6; 1. Yuhanna 5:12; Vahiy 2:7,10,11). Tanrı Sözü'nü imanla işitmek zarar ve ölümden sonuçlanır (İbraniler 3:15-4:2).

Davut'a olan emin merhametler: (63:7; Mezmur 89:20-29; Haberciler'in İşleri 13:34). Davut'un oğlu Süleyman, babası Davut'a vaat edilenlere dayanarak Tanrı'nın İsrail'i kutsamasını rica etti (2. Tarihler 6:42). «Davut'a vaat edilenler» İsa Mesih'in

1. Davut'un soyundan geleceği (Luka 1:32; Yuhanna 7:42; Romalılar 1:3; 2. Timoteos 2:8),
2. Davut'un tahtı üzerine oturacağı (9:7; Mezmur 132:10,11; Luka 1:32; ,
3. Sonsuz bir egemenlik kuracağı (Mezmur 89:3,4,29,37,
4. Ölüm ve cehennemden üstesinden geleceğini (Mezmur 16:9,10; 1. Korintliler 15:55-57; 2. Timoteos 2:8), içeriyordu.

merhametler: İnsanlar, düşkün ve yoksun zavallılardır. Bu nedenle Tanrı'nın acımasına uygun varlıklardır!

ebedi ahdi sizinle keseceğim: (Mezmur 89:3-4,28-29,35; Yemya 33:25,26). Tanrı'nın ademoğluluyla yaptığı antlaşmayı Adem'le Havva söz dinlemeyerek bozdu. İsrail de, Tanrı'nın kendileriyle yaptığı antlaşmanın koşullarını yerine getirmedi (24:5,6; Hoşea 6:7-10)). Tanrı, yarattığı insanlardan büsbütün vazgeçmeyeceğine göre, onlarla yeni bir antlaşma yapmalıydı

(42:6-7; 54:10; 55:3; 56:5-7; 59:21; 61:8; Yeremya 31:31-33; 32:40; 50:5; Hezekiel 16:60-63; 34:25; Hoşea 2:18-20). Bu antlaşma, onu bozacak olan insanlara emanet edilmedi. Tanrı, O'nun bütün koşullarını yerine getiren Mesih'le sonsuz antlaşmasını yaptı. İsa Mesih'e iman edenler bu antlaşmanın koşulları ve güvenliği altındadır. Mesih onları korumakta (1. Korintliler 1:18-20; İbraniler 9:15) her gereksinimlerini karşılamaktadır. İsa Mesih yüceltilsin!

55:4 Ben O'nu şahit olarak milletlere ...: Bu ayetteki «O», Davut'un soyundan gelen İsa Mesih'tir (Yeremya 30:9; Hezekiel 34:24,25; Hoşea 3:5). O, Tanrı'nın Yasası'na, özniteliklerine, kurtuluş tasarısına ve sevgisine tanıklık etti (Yuhanna 18:37; Vahiy 1:5).

şahit: İsa Mesih'in gerçeğe tanıklık etmek için geldiği yazılıdır (Yuhanna 18:37). Pilatus önünde sağlam bir tanıklıkta bulunduğu kaydedilir (1. Timoteos 6:13).

reis, emir: İsa Mesih, inanlıların ruhsal savaşta hizmet ettikleri bakan ve komutandır (2. Timoteos 2:3,4). O inanlıların, Kendisi'nin gitmediği yoldan gitmelerini buyurmaz. O'nun askerlerini, Kendi özniteliklerini yansıtarak yaşatma, Kendisinin düşündüğü gibi düşündürme, Kendisinininki gibi tepki göstermelerini sağlamaya, Kendisinininki gibi amaçlar edinmelerini sağlamaya gücü vardır. Eğer bu gelişme O'nun askerlerinde oluşmuyorsa, onlar Komutanları'na içtenlikle bağlı, güvenilir askerler değildir.

verdim: (9:6; 49:6)

55:5 bilmediğin bir milleti çağıracaksın: Tanrı'nın düzenlediği ilk dönemde yeryüzündeki bütün aileler İbrahim'in soyunda kutsanacaktı (Tekvin 12:3; 28:14). O günlerde Tanrı'yı arayan kişi, kendini Musa'ya bildirilen Yasa'ya bağlı kılmalıydı. Ne var ki, şimdiki çağda İsrail halkı aracı olmadan, yalnızca İbrahim'in soyundan gelen Kurtarıcı İsa Mesih aracılığı ile bütün insanlar Tanrı'yla diri bir ilişki içinde bulunmaya çağırılır (Mezmun 18:43). Tanrı, önceki çağlarda kendilerine peygamberler gönderilmemiş ulusları şimdi doğrudan doğruya Kendisine yaklaşmaya çağırır (Luka 14:22,23).

seni bilmeyen millet: (52:15; Efesliler 2:11-12)

sana koşacak: Tanrı'dan uzaklaşmakta olanlar gittikleri yönü değiştirip Tanrı'ya kavuşmak için acele edecekler. Neden? Çünkü Tanrı onları çağırmıştı, onlar da Tanrı'nın çağrısını duymaya razı oldular (Yuhanna 6:44). Tanrı'dan uzak kalmış olanlar O'na yaklaştırılacaktır (Efesliler 2:11-13).

o sana izzet verecek: Tanrı Baba İsa Mesih'i bütün insanlar arasından yüceltti (Yuhanna 17:1,5; Haberciler'in İşleri 2:32-35).

1. İsa Mesih de Kendisine iman edenleri yüceltti/yüceltir.

- Kişi Tanrı'nın benzerliğinde bulununcaya dek yüceltilmez. Çünkü Tanrı'nın insanları yaratma amacı buydu. «Tanrı dedi: Suretimizde, benzeyişimize göre insan yapalım.... Tanrı insanı kendi suretinde yarattı, onu Tanrı'nın suretinde yarattı» (Tekvin 1:26,27).
- Kişinin günahlı doğası, onu Tanrı'ya başkaldırmaya iter. Bu direniş, kişinin Tanrı'nın benzerliğinde bulunmasını olanaksız kılar.
- İsa Mesih, O'na iman edenlere kutsal bir doğayı armağan eder. Günahtan arı bu yeni doğaya sahip olan her Mesih inanlısı, Tanrı'nın benzerliğinde bulunur, Tanrı'nın yetkisine boyun eğerek yaratılma amacını yerine getirir.

2. İsa Mesih insanlığı yüceltti.

a. Bedeni yüceltti.

«Meleklerle özdeşlemeyi üstlenmedi O. Bunun yerine İbrahim kuşağıyla özdeşlemeyi üstlendi» (İbraniler 2:16). Böylece bedenin koşullarına bağlıyken kutsal bir yaşamın nasıl sürdürüleceğini gösterdi.

b. Canı yüceltti.

İsa Mesih, kişinin özdeğerinin toplumsal konumundan, topladığı mal ya da gördüğü saygıdan kaynaklanmadığını önemle belirtti (Luka 12:16-21). Canı besleyen, özyapıyı bina eden şeylere önem vermek gerektiğini öğretti (1. Korintliler 6:12; 10:23).

c. Gündelik yaşamı yüceltti.

Yoksulluk içinde yaşadı (Luka 9:58). Böylece sıradan bir yaşamın koşullarının, kişinin kutsal niteliklere sahip olmasını ve onları yansıtmalarını engellemediğini gösterdi.

55:6 Rabbi bulunabilirken arayın: Sonsuz yaşama kavuşmak için ilk adım Tanrı'yı aramaktır (Tesniye 4:29; Mezmur 9:10; 14:2; 27:8). Tanrı her zaman bulunmaz (Mezmur 32:6a)! Tanrı insanlara kayrasını bir süre için sunar (65:1) ama bu ayrıcalığı geri çevirenlere tanınan olanak er ya da geç sona erer (65:6,7; Matta 25:1-13; Yuhanna 7:34; 8:21). Tanrı sunduğu kayrayla kişinin oynamasına izin vermez. Geri çevrilen, savsaklanan armağanları zorla kabul ettirmeye çabalamaz. Kişi Tanrı'yı geri çevirerek kendi yüreğini katılaştırır; bu tutumunu sürdürürse, Tanrı onu kendi seçtiği sertliğe teslim eder (Romalılar 1:21-32; İbraniler 2:3a; 3:13,15; Çıkış 9:27-35; 10:3; 11:9-10; 1. Samuel 28:6). Tıpkı düğün şölenine davetliler gibi (Matta 22:1-14), çok kişi düğüne çağırılmış olmasına karşın onlar düğünden çok kendi işlerini, kazançlarını önemsediler. Nezaket kurallarına bile uymaya gerek duymadılar. Bunun sonucunda, şölende onlara ayrılan yerler başkalarına verildi. İkincil olarak çağrılanlar çağırıcı kabul ederek geldiler. Ama aralarından bir kişi düğün giysisini önemsemedi. Giyimim simgelendiği doğrulukla kuşanmadığı için (Vahiy 3:4,5,18; 6:11; 7:9,13,14; 16:15; 17:7-9) düğünde kalma hakkını yitirdi. Çok kişi çağırılır, ama «Tanrı'nın seçtikleri» çağırıcı kabul edenler, doğrulukla kuşananlardır (Matta 22:5,10,14).

yakınken O'nu çağırın: (Mezmur 34:18; 145:18; Yeremya 29:12-14; Yoel 2:32; Romalılar 10:9,10,13; 2. Korintliler 6:1,2). Tanrı armağan Veren'dir. Armağan Veren'in, armağanı vermek için en uygun zamanı seçme hakkı vardır. Verilecek armağan değerlendirilmeyecekse, onu vermek yararsızdır. Uygun zaman hangisidir? Tanrı ne zaman «yakın» sayılır?

1. Vicdanın daha nasırlaşmamış olduğu çocukluk, gençlik yıllarında
2. Sıkıntı, ümitsizlik, korku dönemlerinde kişinin Tanrı'yı yardıma çağırıldığı zaman
3. Özel ruhsal ayrıcalık süreleri
Örneğin, Mesih inanlıları toplantısında, ruhsal bir kitap okunduğunda, tanrısal bir yayın dinlendiğinde, bir arkadaş ruhsal konuları açıkladığında
4. Kutsal Ruh'un kişiye, günahlılığını keskinlikle gösterdiği, yaşamın kısıtlılığını ve sonsuzluğun yakınlığını belirttiği, Mesih'in kurtuluşun tek yol olduğunu bildirdiği ve yaşamını Tanrı'ya teslim etmeye seslendiği zaman

Tanrı yakınken O'na kulak vermek şarttır. O, bir daha aynı güçle seslenemeyebilir. Ölüm, kişiyi bu yaşamdan götürdüktan sonra Tanrı'ya yakarmak için geç olur (Luka 13:25-28; 16:24-26). Daha bu yaşamdayken İsa Mesih'in sunduğu başışı geri çevirerek Tanrı'yla barışmayanlar için lütfet gün geçmiş, yargı günü kapkaranlık bir biçimde doğmuştur (Yuhanna 3:17,18).

55:7 kötü kişi kendi yolunu ... bıraksın: Bağışlanma vaadi, Süleyman aracılığıyla İsrail'e bildirildi: Günahtan dönerek yaşamını kutsal bir düzene bağlı kılan kişiyi Tanrı bağışlar (2. Tarihler 7:14). Duygusal bir pişmanlık, kişiyi ümitsizliğe sürükler. Tanrısal pişmanlıkta onu Tanrı'ya döndürür (2. Korintliler 7:10).

«Tanrı'yı tanıyorum» diyen, günahı nasıl sürdürsün? Tanrı'yı tanıyan, Şeytan'a değil, Tanrı'ya ayak uydurmalıdır (Efesliler 2:1-3; 1. Petrus 4:2-3). Kişi, günahının Tanrı önündeki iğrençliğini anlamış olduğunu, ancak o günaha kesin bir son vererek kanıtlayabilir. Örneğin, bir çocuk yaramazlığından vazgeçmek niyetinde değilse, babasından bağışlanmayı boşuna diler. Tanrı'nın kutsallık koşulu şudur: Kötü kişi yürüdüğü kötü yolu bıraksın.

fesatçı kendi düşüncelerini bıraksın: «Tanrı'yı tanıyorum» diyen kişi; düşüncelerinde yenilenen, Tanrı'nın kutsal ilkelerini benimseyen ve Tanrı açısından bu yaşamı yorumlayan bir kişi olmalıdır (2. Korintliler 10:5). Günahtan gerçek bir dönüş, kişinin Tanrı Sözü'ne uymayan her düşünceyi yargılamasıyla ve geri çevirmesiyle kanıtlanır. «Gökler nasıl yerden yüksekse ... düşüncelerim sizin düşüncelerinizden öyle yüksektir» (55:8,9; Mezmur 94:11). Onun için Tanrı'yla doğru bir ilişki içinde bulunmak isteyen, kendi düşüncelerinden vazgeçmeye ve kendininkinden kat kat erdemli olan Tanrı'nın düşüncelerini benimsemeye çağırılır.

merhamet eder: (Yeremya 29:11)

Allahımız'a dönsün çünkü bol bol bağışlar: (Mezmur 32:4-6a; 34:8; Yeremya 31:18). Tanrı bol bol bağışlamalıdır, çünkü ademoğlu bol bol günah işledi (Mezmur 25:11; Romalılar 3:10-18,23). İnsanların «yetmiş kere yedi kez birbirlerini bağışlayacaklarını» öğreten Tanrı, günahlarını itiraf edenleri daha çok bağışlamaya hazırdır (Yeremya 31:20; Romalılar 5:20).

Yeşaya, «Tanrı'ya dönsün» demedi, «Tanrı'mıza dönsün» diye çağırıda bulundu. Tanrı uzakta duran soğuk bir Yetkili değildir. O'nu tanıyanlar için babacan «Tanrı'mız»dır. Yeşaya tüm insanları, her bireyle yakından ilgilenen bu sevecen Tanrı'mıza dönmeye çağırır (Mezmur 130:7).

«Dönün» sözü şu düşünceleri içerir:

1. Bir günahlı Tanrı'dan uzaktır (59:2).

Sevecenlikle her insanı Kendisine dönmeye çağıran Tanrı, uzak değildir. Ne var ki, Tanrı'ya gönül borcunu tanımayan, suçluluğu altında ezilen ve kendini değersiz bulan kişi, Tanrı'nın ulaşamayacak kadar uzak olduğunu düşünebilir.

2. Günahtan dönerek onu bırakmak, Tanrı'ya dönüş eyleminden ayrılmaz.

Dönüş sözü, din değiştirmek, geçici bir pişmanlık duymak ya da yaşam düzenine olumlu alışkanlıkları eklemek anlamına gelmez. Tanrı'ya dönüş demek:

- Kişinin günaha olan bağlılığından arındırılması («Fesatçı kendi düşüncelerini bıraksın»)
- Kişinin günaha tutsaklıktan özgür kılınması, bu yolla da kutsal yaşam düzenini oluşturması («Kötü kişi kendi yolunu ... bıraksın»)
- Kişinin Tanrı tarafından bağışlanması («bol bol bağışlar»)

3. Dönüş yolu herkese açıktır («her» sözcüğüyle ilgili nota bakın, 55:1)

55:8 Benim düşüncelerim sizin düşünceleriniz değil:

1. Tanrı'nın düşünceleri insaninkiler gibi kısıtlı ve noksan değildir, çünkü O tüm bilgiye sahiptir.
2. Tanrı'nın düşünceleri günahla bozulmuş değildir.
3. İnsanların yaptıkları gibi Tanrı bağışını esirgemez. Günahından dönen herkes güvenlik içinde Tanrımız'a dönebilir (55:7).

55:9 gökler yerden nasıl yüksekse: (Mezmur 103:11)

yollarım sizin yollarınızdan ... öyle yüksektir: Sözlükte yazdığına göre «yol» sözcüğü birçok ilginç anlama gelir. Örneğin, yürümeye uygun yer ya da ulaşım şeridi; sonra, gidiş çabukluğu; çare, yöntem; davranış, tutum; uyulan ilke, sistem, usul; gaye, maksat. Tanrı'nın yürümeye uygun gördüğü yer, gidiş çabukluğu, çare, yöntem, davranış, tutum, uyduğu ilke, sistem, usul ve amaçları insaninkilere benzemez.

Kişi bazen sorunlarını --hele bazen tüm yaşamını bile-- bir çıkmaz olarak görür. Sorunlarına çare ararken sık sık kutsallığa aykırı düşen bir yol seçer. Ne var ki, Tanrı'nın izlediği geçitler kutsaldır. Her durumda kutsallığına uygun olarak sunduğu çare güçlü ve üreticidir, tasarladığı olumlu amaca ulaştırır. Kişilerin davranışları çoğu kez bencildir; tutumları duygularının kölesidir. Ama Tanrı, kutsal niteliklerine aykırı bir eylemde bulunmaz.

Dün, bugün ve yarın aynı olan Tanrı sürekli sevgiyle ve adaletle davranır. Tanrı yaratıklarını kutsamaktan, bütün evrende yaşam, sevgi, güzellik ve sevinç sağlamaktan hoşlanır. İnsanların ölçütleri günden güne, durumdan duruma değiştiği için uğraşları, yöntemleri belirli ilkelere bağlı değildir. Tanrı ise, kutsallık açısından her durumu yorumlar, değişmez kutsal ilkelere bağlı kalarak uygun eylemlerde bulunur. İnsanların amaçları kendi çıkarlarını göz önünde tutar, ama Tanrı'nın ereği insanlara kutsallık çerçevesinde güvenlik sağlamaktır. Doğal olarak insanların «yolları» ile Tanrı'nın yolları aynı değildir. Ne var ki, O'nun yollarını öğrenmeleri için Tanrı, İsa Mesih aracılığıyla Kendi niteliklerini Mesih inanlılarına armağan eder, düşüncelerini onlarla paylaşır (1. Korintliler 2:16). Her birine «ardımca gel» der (Matta 4:19: 9:9; 16:24; 19:21; Markos 2:14; Yuhanna 10:27; 12:26).

55:10 yağmur, kar: Yağmurla kar Tanrı'nın görevlileridir (Mezmur 148:8).

yeri sular ve onu doğurtup ekini yerden bitirir: Tanrı'nın verdiği yağmur, yeri sular ve ürün vermesini sağlar. Bu doğal gelişim, Kutsal Söz'ün etkisi için bir benzetme olarak sunulur. Su, Kutsal Ruh için de simge olarak kullanılır (Hezekiel 47:1; Zekarya 14:8; Yuhanna 7:38,39). O, Mesih inanlılarında doğruluk meyvelerini üretir (Galatyalılar 5:22-23).

55:11 ağızımdan çıkan Sözüm: Tanrı'nın ağızından çıkan Sözü O'nun istemini yerine getirecek güçtedir (Mezmur 33:6; 148:4-5). Bu ayetteki ilk anlamda Tanrı'nın ağızından çıkan söz, İsrailiileri sürgünden geri getiren buyruktu (55:12,13). Bu ayetin her yönüyle yerine gelmesi ancak dünyanın sonunda gerçekleşecektir (11:9-12; 60:1-5,21).

İsrail Tanrı'nın onun için tasarladığı kurtuluşu aklına bile getiremezdi. Yalnız İsrail değil, çoğu kişi Tanrı'nın olanaklarını, gücünü ve sevgisini zihinlerinde küçülterek (ki bu Tanrı'nın etkin olarak eyleme geçmesini engelleyen imansızlıktır! [Matta 13:58; 17:19-21; Markos 6:4-6; 16:14; Romalılar 11:20; İbraniler 3:19; 4:6]) O'nu aşağılar.

bana boş dönmeyecektir: İnsanlar, Tanrı Sözü'nün etkinliğini ölçecek yetenekte değillerdir. Onlar kısa bir zaman içinde bekledikleri sonuçları görmezlerse, Tanrı Sözü etkin değildir diye çabucak karar verirler. Sabırsızca vardıkları bu değerlendirme daha sonra geçersiz kılınır. Tanrı'nın zamanı sınırlı değildir. O, en uygun zamanda bütün amaçlarını oluşturur.

İsa Mesih'in Sözü ona boş dönmedi:

1. Bir sözle yaşam sağladı (Luka 7:11-15; Yuhanna 11:43,44).
2. Bir sözle yaşamı söndürdü (Matta 21:19-20).
3. Bir sözle cinleri çıkarttı (Markos 9:25,26).
4. Bir sözle hastaları sağlığa kavuşturdu (Matta 12:13).
5. Bir sözle fırtınayı dindirdi (Markos 4:39).
6. Bir sözle düşmanlarını yere düşürdü (Yuhanna 18:6).

murat ettiğim şeyi yapacak: (1. Krallar 8:56) Tanrı'nın, Kutsal Söz'ü bildirmekte belirli amaçları vardır. Bunlardan her biri gerçekleşir (34:16; 40:8). Yağmurun yaşamı olanaklı kıldığı gibi, Tanrı'nın da Sözü için temel amacı, insanlara sonsuz yaşam sağlamaktır. «Hiç kimsenin mahvolmasını istemez O. Tersine, herkesin günahtan dönmesini özler» (2. Petrus 3:9). Tanrı'nın Sözü için ikinci bir amacı, sonsuz yaşamı kabul edenleri Sözü'yle beslemektir (Tesniye 8:3).

Kutsal Söz'ü duyan kişinin vicdanı yumuşamazsa, ters bir tepki geliştirmeye başlar: Vicdanı katılaştır. Bu tutum devam ederse, yüreği kat kat nasırlaşır. Tanrı, Sözü'nü geri çeviren kişinin yaşamını ürünsüz sayar (Matta 13:18-22). Sonsuz yaşamı kabul etmeyenlerin suçluluğunu kanıtlamak, Tanrı'nın Sözü için üçüncü bir amacdır (Yuhanna 5:24).

Kutsal Söz, kişiyi cennet için hazırlayamazsa, onu cehenneme yargılar (6:9,10). Tanrı Sözü ya «mahvolanlar için ölümün öldürücü kokusu, [ya da] kurtulanlar için yaşamın yaşatıcı kokusu» dur (2. Korintliler 2:16). İzmir'de bir karı koca İncil'i okumaya başladıktan az sonra okumayı bıraktılar. Nedeni sorulunca «İncil'i elimize alınca leş gibi bir koku duyuyoruz» diye yanıt verdiler.

55:12 sevinçle çıkacaksınız: Bu sevinç neyi anlatır?

1. Her şeyden önce İsrail'in Babil'den dönüşünü anlatır (35:9-10; Mezmur 14:7; Hezekiel 11:17).
2. Sonra bir günahlinin İsa Mesih'te yeni yaşama kavuşmakla bulduğu sevinci dile getirir.
3. Ayrıca bir Mesih inanlısının cennete varmasındaki sevinci de içerir.

esenlikle götürüleceksiniz: İsrail'in Babil'den çıkışı ile Mısır'dan özgür edilişi sık sık karşılaştırılır. İsraililer Mısırdan çıkış sırasında sürekli tehlikeyle karşı karşıyaydılar. Korku içinde Mısır'dan kaçtılar. Öte yandan, Babil'den dönüşleri sakinlik, esenlik ve sevinç içinde olacaktı (35:10; 40:9-11; 43:5-6, 19-21; 51:9-16; 52:12; Ezra 1; 2; 7; 8; Mika 2:12,13).

dağlar, tepeler, ağaçlar: Doğanın en görkemli nesnelere, dağlar, tepeler ve ağaçlar sayılır. Yeşaya, dağları Tanrı'nın eylemlerine tanık olarak ya da O'nun oluşturduğu olayların alanı olarak gördü (5:25; 13:2,4; 14:25; 22:5; 30:17,25; 34:3; 40:4,9,12; 42:11,15). Doğanın sevinmesini (14:8; 35:1,2,10;42:10,11) ve övgü sunuşunu da (35:2; 44:23; 49:13) simge olarak kullandı.

el çırpacaklar: İnsanlar Tanrı'yı yüceltmezlerse, kır ağaçları O'na sevinçle övgüler sunarlar (Luka 19:37-40). Ağaçların el çırpması benzetmesi Yeşaya'da başka bir yerde bulunmaz, ama bunu anımsatan bir benzetme Mezmur 98:8'de geçer.

55:13 çalı, ısırgan: Çalı ve ısırgan ürün vermeyen bağı örtecekti (5:6); sürgün nedeniyle İsrail'i çalı ve ısırganlar kaplayacaktı. Ne var ki, çalı ve ısırganın simgesel anlamı daha önemlidir. Çalıyla ısırgan günahı ve perişanlığı açıklar (2. Samuel 23:6; Mika 2:7). Öte yandan çam ve mersin ağaçları insanların doğrulukta yaşadıkları mutlu bir ortamı belirler. Çöle benzer sürgün, bir parka benzetilen dönüşle karşılaştırılmaktadır (41:18,19).

çalı yerinde çam bitecek: İsrail toprakları tam yetmiş yıl boyunca dinlenebildi. Sabat yıllarının tadını alarak rahat etti (Levililer 26:34,35). Yetmiş yıl bakımsız kaldıktan sonra toprağın çalı ve dikenle kaplanması beklenirken, çam ve mersin ağaçlarıyla güzelleşmiş olacaktı. Sürgünden dönenler için süslenmiş olacaktı. Bu da Tanrı'nın adına yücellik verecekti (Yeremya 33:9). Örneğin, eski günlerde Yeni Dünya'ya giden göçmenler, ormanlarda evlerini kuracak yer ararken özellikle şirin bir yerle karşılaşınca «Tanrı bu yeri bizim için hazırladı» diye esenlikle dolup seviniyorlardı.

Rabbe nam: (63:12; Yeremya 13:11)

kesilip atılmaz ebedi alâmet: İsraililer'in sürgünden dönüşü,

1. Tanrı'nın tüm vaatleri için bir güvencedir (İbraniler 10:23),
2. Gelecekteki kutsanmaların simgesidir:
 - a. Şeytan'ın gücüne boyun eğmiş olanlar, İsa Mesih'in kanının gücüyle günahtan özgür edilir (Yuhanna 8:36).
 - b. Üzüntülü olanlar Tanrı sayesinde sevinçli olur. Yaradılış bile bu sevince katılır (Mezmur 96:11-13; 98:7-9; Romalılar 8:22).
 - c. İsa Mesih'in sunduğu kurtuluş, O'nu kabul edenlerin özyapısında çok olumlu değişiklikler yaratır. Önceden dikenler ve ısırganların bulunduğu «toprak»ta çevreyi hoş kılan, yararlı ürünler biter.
 - ç. Dikenler ve çalılar, günahın dünyaya girmesinin sonucunda okunan lanetin bir maddesiydi (Tekvin 3:18). Bu lanet İsa Mesih'te kaldırılır (Galatyalılar 3:13).
 - d. Günahın dünyaya girmesiyle ölüm de her yaşayana batan bir diken oldu. Ne var ki, İsa Mesih'in yengisiyle ölüm de yenildi (1. Korintliler 15:55-57).
 - e. İnanlıların düşmanları da birer diken sayılır. Ne var ki, Tanrı seçtiklerinin arkadaş bulmasını sağlayacaktır (Markos 10:29-30; Mezmur 68:6; Süleyman'ın Meselleri 16:7).